

ס פ ר

לפלאגות ראובן

חלק חמישי על ש"ס משנה

הפוחח והקוחים כל שתא סדרי משנה בחילוקא דרבנן ומחבר סוף כל
סדר לראשיתו ולראשית הסדר הבא אחריו כפי סדרן ומקשרן אחד לאחד

בעזרת חובר מאתי

זעליג ראובן בלאאטור צבי בענגיס וללהיה

רב ואביד פעה"ק ירושלים

ולשנים אבדיק קלוואריעא ואבדיק סמאליענסק ואבדיק באדקי ס'ו גראדנא

נדפס בפעם הראשונה בקיידן שנת ררצ"ב

וכעת נדפס

תוצאה שניה

פעיה"ק ירושלים ת"ו

בשנת תשי"ג לס"ק

בדפוס חורב"י מאה שערים ירושלים

הקדמה לחלק החמישי

וד קראו סמא שלמה קראו שונא יעשי קראו
 מסכול יחוקאל קראו אבן. יואל קראו צפוני
 עייש ויש לי לומר דשבעה אלה הרברים המבינים
 דקשיב בתפילה נתונים לנו בחסות ד' עלינו כלפי
 השכנה דברים הרעים הבאים לנו מאת היצחק
 אשר לעינתם נקרא בשבעה שמות מחלקין הגיל
 ומקבילות מן כארז זה לעומת זה כסדרן דחשיבי
 ואולי ייל עשרו גם תא משיא בביצה כיה ע"ב
 אבר הקב"ה אפילו כנורמס תה ששולקן אותו
 שכן מעשים וכו' וכמו סיכואר בעזישי

הקב"ה קראו דע ביאורו פשוט עייש שיש לדקדק
 אם הקב"ה קראו דע ע"ב שן הוא
 האמת כהוא טולו דע ואין לו מאומה מן הטוב
 שהרי ספי עליון לא תצא הרעות באם נמצא בו
 כל שהוא מן הטוב וזה ודאי מן התכרת לומר
 שאמנם לא לתרו ודק לרעה כראו ד' ע"כ שגם
 בו מצינו איות חלילי טוב וכמיא המרשים בניאר
 ד' המרש' מ' בראשית טוב זה יע"ש מאד זה
 יצה"ר שהנונה הוא מה ע"י נעשה היע"ש לטוב
 מאד שאלמא היצחק הרי כסלה בחבורה ונחשל
 האדם כהמד שצבא מרס ודק בואת יתחלה האדם
 מה שגני דברים נרטה ככהפה וימיס מתגבר על
 יצרו ולשים צערא אנרא והוא תפא"תו וא"כ איוסא
 צריך להבין למה קראו הקב"ה רק בסם דע
 שפרושו ע"כ דע מ"חלם כעצם אמנם חשבונו כעצ
 דאחי' אמת נטין דובר שגם הוא נברא לתכלית
 טוב אבל טובתו נשקפת ע"י רוב דק לעת זקנתו
 של אדם לכשיגיע לימי החלמה ותבינה ויסק עניו
 לתתבונן על אחריתו אז ישכיל יביין ערמיפות יצרו
 כי דוב אורב הוא לו ויחחק להתגבר עליו אבל
 בימי הנעורים עניו אטומות ואז נלכו הוא ברשתו
 ונשרשו בו בחיבו ציורים רעים ומדות רעות
 הקנאה ותתאוה ותכבוד אשר כעטע שא"ל או א"כ
 למשול עלתו ועל אותן הויסם שפיר מתקרי בשם
 רע והתכבו כעצמו משרס ואומר כי יצר לב האדם רע
 מנעוריו מ' בימי הנעורים אך בסם דע קראו ד' ואז
 רק שם הוה נאה לפניו לו מאד דחוק הוא אז
 מתכלית הטוב שעלה כמתשבה לפני יוצרו יח"ש
 ואתה בן אדם בבית אל תחמט על בודאך כי
 ככה יצרך היותך רחוק מן השכי' וקרוב להפסד
 חלילה לך הוה נאה לפניו לו מאד דחוק הוא אז
 המים שעלו ולא עולתה בו ובשרם יסד את עולמו
 הכין רשואתך בחכמת התורה וכפ"ש חיל בקדושתך
 ל' ברא יצחקי ברא לו חורה תבלין ולו ע"ש
 שומע לי ישראל ברכני והלכו וגו' כל החורה
 דאוגניו מנגא לבלי יטיל בשתחתותיו וכו' יטיל הנשול
 כמנו הנה המאור שבה מתדורו למסב.

ומובן עייש יום משיח חיל בים לעולם ועסק
 אדם כתיבם שליש סתמך שליש בא לסמך

אמר החסיד נדרשתי ללי שאלו כתיבם בעזישי
 את ספרי לשלמה ראובני על כל השיס
 מדוע חולתי ומלחכר עור חלק אחד ספר כאלה
 הקודמים דע שיש סגנה ומיסיים בשאלתם שלפי
 שורת הדין ה"ו לי לתקום אותו ראשונה כסידורת
 של משנה הקודמת לנמרא. ולכן נמצאתי לאשר
 בקשני ואסרתי הנני למלא בקשתם ולמסנן השב
 להם גם על שאלתם למה תנחתי את החלק הנוכחי
 לאחרונה מצאתי כראי לתקום כפן דרוש אחד
 אשר דרשתי בשבת הנוכה שנת תרפ"ד מה עיר
 קלוואריצא ויחבאר ניכ דברי המדר' מ' צו משיא
 שם בשם ר"ה [ובליקום הושע ה' רסו תקניה
 נאמר כן בספר ר' חנינא ע"ש] אין כל הגליות
 מתכנסות אלא בנות המשויות שנאמר גם כי יתנו
 ביום עתה אקבצם ע"ש ושניו כפן סמח שישנו
 החמים במים דב"ב ד' ה' ע"א ספוק זה בלשון
 אמרי נאמר וכו' אי תנו כולתו עתה אקבצם שלא
 הוכירו שם דמני לן המשניות בלמוד לקמן כשבילי
 קיבוצ גלות ומשפט לכאורה דבעינן סיקיפיו מות
 ת"ת בלשמות. ונקרים לפרש ספוקי ההספדה בזכ"ר

ראיתי והנה מורה וזה כלה ונלה על ראשה וגי'
 שבעה ושבעה מוציקת גלות אשר על ראשה
 (וברשי' שם שבעל נר וגר הו' ד' מוציקת ככולן
 מים מוציקת) ושנים ויחיים עלי' אחד מיטין וגי'
 ויזן ויאמר אלי לאמר וגי' לא בחיל ולא ככה כ"א
 ברוחי וגי' מי אתה הר הגדול לפני ורובכל למישר
 וגי' ואצן שנית וגי' מה שתי סבלי היתיים אשר
 ביד שני צנחרות הוהב היתיקם מעליהם הוהב
 וגי' ויאמר אלה שני בני היצחק העומדים על
 אדון כל הארץ. עיין משיח המרשים בניאר הני
 קראו ואצן ג"א את חלקי כניה.

והנלענ"ד בפרוש המורה עיישם שראיתי בספר
 אחד משיח לפרש מ"ש במיר שם
 פ' ט"ו כן עשה משה אחים אין כתוב כאן אלא
 כן עשה סתם ומי עשה הקב"ה את הקב"ה למה
 אם הוחרם להיות מוליקין לפני א"ל משכר את
 נפשותיהם כסדר שנאמר נר ד' ונשת אדם וכיאר
 כהא המאר ע"ישי' כהשלה ברכני לבניו כולנו
 כהא באור פניך כי באור פניך נתת לנו ד"א וכו'
 וחשיב שם ז' דברים תורת היים ואהבת חסד
 וצדקה. וביניה. ורחמים. ויחיים ושלום. והיינו שאלו
 ז' דברים נמשכין מאור מניו יתעלה וכווננו ז' אלו
 תיקן שמו יתעלה ז' קני מורה להשפיע על ידיתו
 שבעה מדות הנפשיות הגיל. ומבאר עשריו ד'
 המדרש הגיל.

והלענ"ד נראה כוננו אחרת ביבירי המדרש הגיל
 עיישם דאמרין בסוכה ד' ג"ז ז' שמות
 י"ל להוציאה הקב"ה קראו רע. משה קראו ע"ל.

ס פ ר

לפלגות ראובן

חלק שביעי

חידושים וביאורים בהלכה ואגדה
פעם בא בארוכה ופעם בקצרה

חובר מאתי

זעליג ראובן בלאאמ"ר צבי זללה"ה בענגיס

רב ואב"ד לכל מקהלות אשכנזים העדה החרדית
ונשיא בשיבת אהל משה פעיה"ק ירושלם תובב"א
מלפנים אבדק"ק קלוואריעא מדינת ליטא
ואבד"ק סמאלענסק ואבד"ק באדקי פלך גראדנא

עש"ק לסדר אשר יעשה אחם האדם וחי בהם, י"א אייר

שנת תרנ"ן לפ"ק